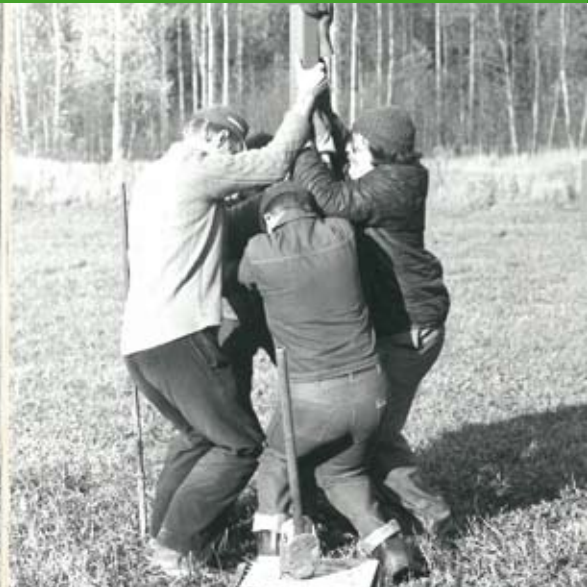

Luhtilaukkaajat 1970 - 1979

Talkootyöllä oma rata

Lihassoimalla tolppaa suohon

LL syntyi, hiipui, kunnes oma rata nosti...

Selaillessani vuoden 1970 Kotiliesikoostetta maaliskuun lehden kansi iski, kun Luhtilaukkaajien syntyä olin jo jonkin aikaa pohtinut. Kansi johdatti ajatukseni uuden syntymään...

Mutta mistä löytyisi edes tiedonmuruja, kun alkuperäisiä perustajia ei löydy...

Päiväämättömän perustamiskirjan on vuonna 1970 allekirjoittanut kuusi henkilöä. Minä päivänä, missä kuussa?

Myöhemmin tehtiin LL:n rekisteröintiä varten uusi perustamiskirja, se allekirjoitettiin 15.8.1976. Allekirjoittajia

silloin yhdeksän. Luhtilaukkaajat ry rekisteröitiin virallisesti 20.8.1976.

“Kilpailuja ei voinut järjestää kuin rekisteröity yhdistys”, toteaa Pentti “Pena” Örn. Oma rata oli siis silloin valmistunut ja avajaiskisa tulossa.

Kun LL:n alku piileksii hämärässä, oletta-kaamme, että on kevättalvi 1970. Porukalla hihnassa salukia, afgaania, venakkoa, greyhoundia, whippetiä... Joku saa idean, perustetaan vinttikoirakerho.

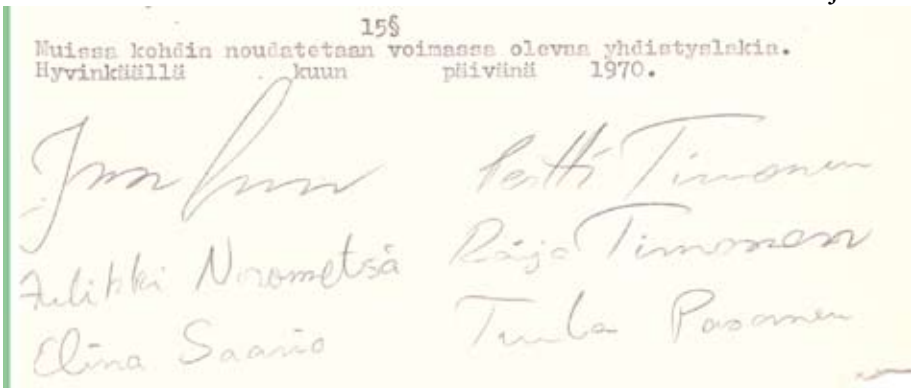
Kerhon syntymisen faktajuurista en tiedä, enkä tietoa löydä. Mutta joku idean kerhosta on saanut ja muut innostuneet.

“Helsingissä oli HVK, Järvenpäässä Järvenpään vinttikoirakerho. Hyvinkäältä kerho puuttui. Rataa ei ollut missään”, Pena tähdentää.

Yritän kirjoittaa saamistani ja löytämistäni tiedonmuruista. Toivottavasti Luhtilaukkaajien arvokas, työntäyteinen historia edes vähän aukeaa nuoremmillekin polville.

Kunnioitan itse suuresti sekä aikaisempia että nykyisiä puurtajia.

Mirja Piranta

Päiväämättömän LL:n perustamiskirjan ovat vuonna 1970 allekirjoittaneet: ?, Pertti Timonen, Aulikki Norometsä, Raija Timonen, Elina Saario, Tuula Pasanen. Kuka on ensimmäinen?

Tulossa suuri työ - oma rata vaati paljon

Luhtilaukkaajat siis perustettiin 13.6.1970. Läsä olivat **Raija ja Pentti Timonen, Tuula ja Matti Pasanen, Elina ja Pekka Saario, Maria Keskitalo ja Aulikki Norometsä**.

Tuoreen yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Pekka Saario.

SVKL:n jäseneksi LL hyväksyttiin 29.8.1970. LL:n motto: *Pidetään hauskaa keskenämme*.

Eli duunaillaan hyvässä hengessä iloisiin mielin ja joskus juhliitaan.

Alkuun pinnisteltiin pienellä joukolla. Kevätkokouksessa 1971 läsnäolijoilta perittiin jäsenmaksut välittömästi.

LL päätti ottaa yhteyttä Hyvinkään kaupunkiin, Hyvinkään Kennelkerhoon, Helsingin Vinttikoirakerhoon ja Suomen Greyhoundyhdistykseen. Yhteydenotot koskivat Hyvinkäälle mahdollisesti rakennettavaa juoksurataa.

Saman vuoden syyskokouksessa päätettiin anoa kaupungilta paikkaa radalle. Kun vastausta ei tullut, innostus loppui ja jäsenmäärä väheni.

Tuleva moottori, **Pertti "Pera" Pääläinen** oli jo mukana vuoden 1971 syyskokouksessa, sekä edelleen mukana Kilon radan rakentamisessa Espooseen.

Takkuaminen ei lannistanut

Luhtilaukkaajat kuihtui välillä niin pahasti, että vain yksi henkilö maksoi jäsenmaksua. Radan puuttuminen söi motivaatiota.

Vuoden 1972 syyskokouksessa oli läsnä vain viisi henkilöä ja LL:n jäsenmäärä väheni edelleen.

Kaupungilta päätettiin kuitenkin anoa uudestaan avustusta 10.000 mk, tai soraa

ja koneita. Kerholla oli omia varoja vain 164 mk.

Näyttelymenestystä kerhoon tuli, eli jotakin iloistakin. Mukana kaksi kasvattajaa, toinen Aulikki Norometsä menestyneine salukeineen.

Varsinaisen kriisin LL koki vuonna 1973. Syyskokouksesta tuli ns. pakaste-syyskokous. Läsä neljä henkilöä ja sihteeri sekä anoi että sai eron.

Yhden jäsenen SVKL-jäsenmaksu päätettiin maksaa kerhon varoista, ettei Luhtilaukkaajia eroteta Vinttikoiraliitosta.

Pertti Pääläinen muutti työn perässä Hyvinkäälle. Kun hän ja **Tunkkarin Pekka** kerran menivät Kilon harjoituksiin, ei ketään paikalla...

Silloin kaksikko päätti, että oma rata on saatava Hyvinkäälle. Järjestettiin herätyskokous 17.6.1974, läsnä seitsemän henkeä. Loppukommentti: "Innostus oli erittäin vähäistä".

Radan puolesta palopuheen pitänyt Pertti "Pera" Pääläinen valittiin siinä kokouksessa LL:n puheenjohtajaksi. Vaikka into rataan ei kokouksessa syttynyt, Pera sanoi Pekan kanssa ottavansa kaupungilta selvää ratamahdollisuudesta.

Pera ja Pekka valtuutettiin ottamaan yhteyttä kaupunginpuutarhuri **Erkki Melajaan**.

"Talkootyö nähdään kaupungilla"

Hieman muutosta oli jo tulossa, mukaan tuli Mäkelää, Hyyryläistä, Rämöä **Tunkkarin Hannu ja Kaisa-Leena** jne. Radasta alettiin puhua tosissaan.

Lopulta radan moottori, Pera, sai uuteen porukkaan aitoa innostusta radan rakentamiseen.

Alkuun oli vaikeaa, kun väkeä oli niin vähän ja usko omiin kykyihin horjui. Mutta Pera uskoi ja toimi.

Kaupunginpuutarhuri Erkki Melajan suunnitelma tehdä Sveitsin alueesta eläinpuisto oli mainio, ja rata sopi siihen kuvioon.

Kun puutarhuri vielä hyvin saunotettiin, radalle saatiin paikka vanhalle suopellolle. Melaja myös antoi tärkeän ohjeen:

”Älkää koskaan lakatko tekemästä talkootyötä! Talkootyö nähdään kaupungilla

”Älkää koskaan lakatko tekemästä talkootyötä! Talkootyö nähdään kaupungilla ja kaupunki antaa apuaan mieluummin ihmisille, jotka eivät odota valmista, vaan tekevät itsekin jotakin.”

Erkki Melaja

ja kaupunki antaa apuaan mieluummin ihmisille, jotka eivät odota valmista, vaan tekevät itsekin jotakin.”

Luhtilaukkaajien tarkoitus oli saada oman radan perustustyöt alulle kesällä 1975. Puheenjohtajana toimi Pertti Pääläinen, varapj. Hannu Tunkkari ja sihteeri Kaisa-Leena Tunkkari.

Vuoden alussa kerholla oli rahaa 30 mk.

Alkoi armoton rahankeruu.

Varojen kartuttamiseksi järjestettiin juhlia ja arpajaisia rataa varten.

Arvostan heittäytymistä, itsensä altiiksi panoa. En tiedä kuka ohjaa tuossa Can Can -tyttöjä. Juhlissa raha ratarahakirstuhun kilahti. Ei huono!

Tällä kutsulla LL kutsui 5-
vuotissynttäreilleen Paukun-
harjun majalle 13.9.1975 klo
10. Nähtiin Can Can -tytöt.

"Tarjoamme rapuja, virvok-
keita, salaattia, tanssia, sym-
patiaa..."

Tästä alkoi rahankeräys

TERVE TULOJA 5v synttäreille

**13/9 -75 KLO 19.00 PAUKUNHARJUN
MAJALLE**

TARJOAMME

**RAPUJA - VIRVOKKEITA -
SALAATTIA - TANSSIA - SYMPATIAA...**

Näin Luhtilaukkaajien 5-vuotisjuhlassa. Viihdyttäjinä Can Can -tytöt. Mitäpä sitä ei tekisi saadakseen oman radan Hyvinkäälle.

Rakentaminen alkoi tosissaan

Kaupungille laitettiin anomuksia radantekoa varten. Alkoi näyttää lupaavalta.

Kaupungin koneet tasoittivat suopeltoa.

LL:n ensimmäisissä ratatalkoissa haravoitiin pois valkojuuria. Sitten kylvettiin nurmi, koska tekeillä nurmirata.

Pekka ja Pera olivat erään aloittelevan (nykyisen monikansallisen) yhtiön palveluksessa.

Yhtiö oli suopea ja tilasi omien tarpeidensa lisäksi myös Luhtilaukkaajille. Eri-laista rautaa radan tarpeisiin alkoi kulkeutua radalle.

LL osti lautaa, lahosuojaa, nauvoja ja ruuveja 2200 markalla. Laudat kyllästettiin itse kastamalla ne Saarion uunitehtaan pihan altaassa.

Sitten juntattiin lihasvoimalla kaksimetriset tolpat maahan ja ruuvatettiin niihin laudat.

Talkoita pidettiin maanantaisin ja torstaisin.

Juoksuharjoituksia järjestettiin Kytäjän kartanon pihalla. Elina Saario veti näyttelyharjoituksia Hakalan kentällä.

Luhtarit järjestivät myös näytöskuusun Riihimäen Erämessuilla.

Vuonna 1975 jaettiin ensimmäisen kerran KOP:n lahjoittamat kiertopalkinnot juoksujalle näyttelyharrastajille.

Vuoden 1975 kulut olivat 2745 mk, ja rahaa oli kassassa 104 mk.

Syyskuiset 5-vuotisjuhlat Paukunharjun majalla tuottivat 1900 markkaa ja osallistujia oli 80 eri puolilta Suomea.

Hys! Tienestiä lisäksi täysin itse tehty booli.

Juhlien pääesiintyjänä hurmasivat LL:n Can Can -tytöt.

Radan aitatolppaa maahan 1975 Sulo Rämö (vas.), Pekka Saario ja Raimo Hyyryläinen.

Kaisa-Leena Tunkkari muistaa Rajamäessä asuneen perustajajäsenen Raimo Hyyryläisen koiria. ”Hänellä oli kaksi afgaania ja yksi venakko. Musta afgaani oli tosi hyvä kilpajuoksija, Bagheera el Kandahar.”

Tutustutaan Peraan, koska meillä on rata

Pertti ”Pera” Pääläinen, vuosien 1975-1977 puheenjohtaja, muisteli palstallaan 20-vuotisjuhlavuoden lehdessä LL:n alkua. Poimin palstalta avaintapahtumia.

Peran oma vinttikoiraharrastus alkoi LL:n syntymävuonna. Hän lähti perheeseen ostamaan englanninbulldoggin pentua, mutta perhe palasi kotiin Taifuuni Claudiuksen kanssa. Kapuksi kutsuttu koira olikin greyhound.

Terveellä selällä Pera tanssi Can Can -tyttönä. Hän oli aina oiva moottori myös hauskanpidossa Luhtilaukkaajille lanseeraamansa moton mukaan: Pidetään hauskaa keskenämme!

Joskus hän joutui olemaan ratatöissä ”pomona”, kun kipetynty selkä ei kestänyt raskasta duunia. Pera (vas.), Pekka Tunkkari, Pekka Saario, Raimo Hyyryläinen, Sulo Rämö.

Helsinkiläinen Pera oli siis ensin SGY:n jäsen ja mukana rakentamassa rataa Kiloon. Muutto Hyvinkäälle siinteli mielessä ja vinttikoirakerho, Luhtilaukkaajat, innosti.

Kun hän pääsi sinuiksi Luhtareiden kanssa, kerran kokouksessa aikansa kuunneltuaan hän piti palopuheen omasta radasta Hyvinkäälle. Into oli hänellä huipussaan saada rata uudelle asuinpaikkakunnalleen. Mikään ei häntä lannistanut, joten **Pertti ”Pera” Pääläisen ansiosta** Luhtilaukkaajilla on oma rata.

Hannu Tunkkari on aloittanut Luhtilaukkaajissa vuonna 1974, Pentti ”Pena” Örn vuonna 1976. Itse tulin mukaan vuonna 1985. Ensimmäinen LL:n puheenjohtaja oli Pekka Saario, vuoden 1975 kesästä Pertti Pääläinen, kolmas oli Antero Järvinen.

Kunhan rata valmistuu —

Vinttikoirarodut pian väelle tuttuja

(Jo vuoden 1975 lopulla useat lehdet julkaisivat juttuja Luhtilaukkaajien rakenteilla olevasta radasta. Tässä yksi esimerkki.)

Hyvinkäällä on toiminut vuodesta 1970 vinttikoirakerho Luhtilaukkaajary. Kerhon keskus ja kotipaikka on Hyvinkää, mutta siihen kuuluu jäseniä myös lähiympäristöstä.

Kerhon toiminta on viiden kuluneen vuoden aikana ollut aluksi innostunutta ja rakentavaa, ensimmäisiin vastoin käymisiin kerho oli kuitenkin kompas-

Luhtilaukkaajien piirissä on toiminut monia kuuluisia kasvattajia kuulufsine koirineen, mm. del Flamante -kennelin omistaja Aulikki Norometsä. Viitisen vuotta sitten vinttikoirat olivat niin outo näky hyvinkääläisille, että Aulikin salukeistakin tehtiin ilmoituksia eläinten suojeluvirastoon. Niitä pidettiin kuulemma nälkäkuoleman partaalla, niin lahoja ne olivat monien mielestä. Ja Aulikki-paraka sai usein ulkoiluttaa salaa omia koiriaan.

tua, mutta hengähdystauon jälkeen ja jäsenistön uusiutuessa toiminta on nyt virkeämpää kuin konsanaan. Sattumalta juuri Hyvinkään kerhosta ovat kotoisin Suomen Vinttikoiraliiton isokenkäiset kuten puheenjohtaja Pertti Pääläinen, varapuheenjohtaja Raimo Hyyryläinen ja jopa sihteeriin.

Nykyään hyvinkääläiset ovat jo niin tottuneita vinttikoiriin, että nähdessään sellaisen sanovat korkeintaan: "Onpas laihia susikoira!" Kunhan Sveitsin kansanpuiston alueelle rakennettava vinttikoirien juoksurata vaimistuu ja kilpailuja aletaan pitää, ovat hyvinkääläisetkin jo sellaisia eksperttejä koiraisissa, että pystyvät valvatta erottamaan eri vinttikoirarodut toisistaan.

AVULIAAT

Viime kesänä alettiin siis kolmostien varteen Sveitsin alueelle rakentaa juoksurata ystävällisten kaupunginisten suosiolla avustuksella. Mutta kaikkein tärkeimmän ja suorastaan korvaamattoman tuen ja kallisarvoiset neuvot on antanut kaupunginpuutarhuri Erkki Melaja, jota ilman Luhtilaukkaajat ei olisi selvitteinyt ratakannan toteuttamisprojektissa.

ONNELISINA

Viikonloppuisin Luhtilaukkaajat ahertavat onnellisina radallaan. Onnellisina kaupungin toimesta rata-alue ensin kynnettiin ja tasoitettiin, jonka jälkeen Luhtilaukkaajat haravoivat talkoovoimin radanmuotoisen alueen. Kun rata oli haravoitu, kaupungin toimesta kylvettiin ruohonsiemenet alueelle. Tämän syksyn kuluessa valmistuu rata-alueita ympäröivä aita, ja ensi keväänä päästään jo harjoittelemaan ja kenties järjestämään kilpailuja.

**Hyvinkään
Erikoisuutiset
11.12.1975**

**karkaa
kanssamme
Sipihupi
naamiaisiin
28.2.76**

HYVINKÄÄN
RANTASIPIIN
klo 19.30
Sinua odottaa
seisova illallis pöytä
19.30 - 21.30
Päivi Paunu
Reino Markkula
sekä Can Can "tytöt"
Paras puku palkitaan
Illalliskortteja, ä 60.- mk,
saatavissa:

RAIJA PÄÄLÄINEN

Rantasipissä kivaa, esiintymässä starojen joukossa myös LL:n Can Can-tytöt. Oletan radanrakennusrahaston karttuneen tuolla heittäytymisellä. Huumorintajuiset pojat!

Yhteishengessä voimaa

Mystiikan verhoamalla Paukunharjun hiihtomajalla salaperäinen itämainen maailma maaliskuussa 1976. Kivaa & varoja radan rakentamiseen.

Kun rata valmistui, kerho kasvoi 10 - 15 jäsenen yhdistyksestä aivan toisenlaisiin lukemiin.

Pera valittiin myöhemmin myös Vinttikoiraliiton puheenjohtajaksi ja harrastuksesta tuli lähes työ; LL:n puheenjohtaja, Kennelliiton valtuuston jäsen, Vinttikoiran päätoimittaja, painaja, postittaja ym.

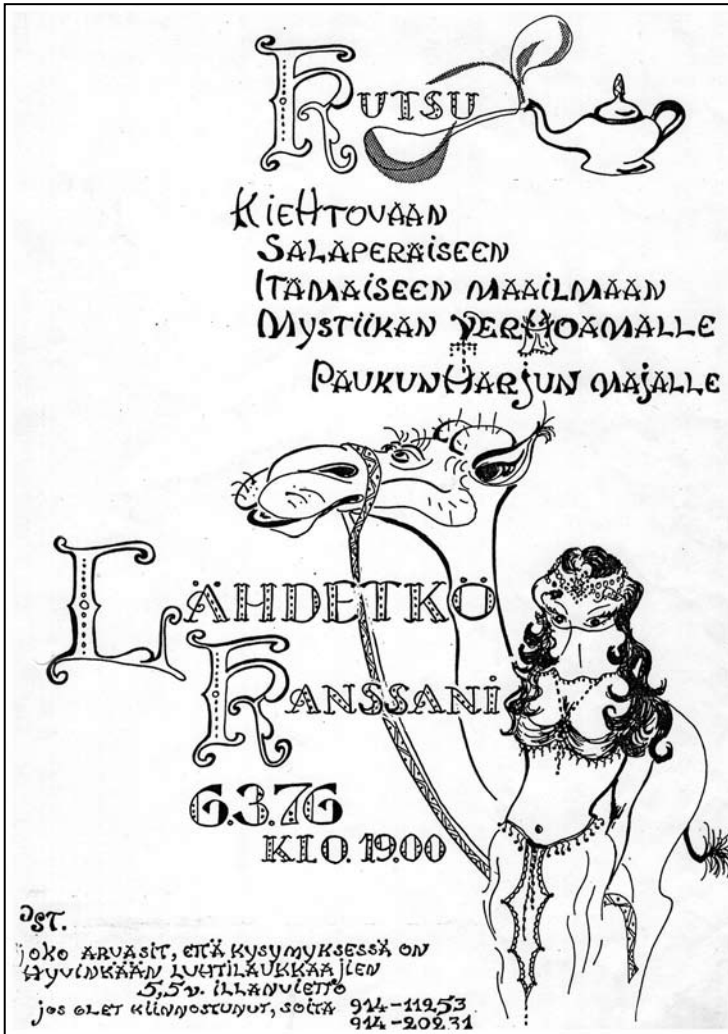
Luhtareiden puheenjohtajaksi valittiin Antero Järvinen, mikä helpotti Peran harrastustyötaakkaa.

Vuoden 1976 alussa kassassa oli rahaa 103 markkaa. Kun LL:n 5-vuotisjuhlat edellisvuonna tuottivat niin hyvin, Luhtarit päättivät pitää alkuvuodesta juhlat samalla formaatilla.

Tuotto silloin 800 markkaa. Yhteiset juhlat tiivistivät yhteishenkeä ja ruokkivat motivaatiota rakentaa rataa.

Elokuussa Luhtilaukkaajat rekisteröitiin yhdistysrekisteriin.

Pekka Tunkkari rakensi talvella lähtö-

RUTSU

KIEHTOVAAN
SALAPERÄISEEN
ITÄMAISEEN MAAILMAAN
MYSTIIKAN VERHOAMALLE
PAUKUNHARJUN MAJALLE

LL LÄHDETKÖ
RANSSANI

6.3.76
KLO. 19.00

ost.
joko ARVAST, EITÄ KYSYMYKSESSÄ ON
TYÖVINKKÄÄN LUHTILAUKKAAJIEN
5,5v. ILLANVUOTTO
jos olet kiinnostunut, soita 914-11953
914-20931

kopin (nykyiset 280:n kopit), rakkaudesta harrastukseen, eli maksutta Luhtareille.

Puuhaa riitti. Ahkerat jatkoivat kesällä aidan viimeistelyä. Rakennettiin maaliteeline ja aloitettiin vetotornin rakentaminen.

Ihan ensin talkoolaiset purkivat erään Konelaisen rivitalotyömaalta vanhan saunan. Siitä saatiin materiaalia vetotornin runko-osiin.

Tottakai itämaiseen iltaan kuului LL-haaremi.

Sheikki-Peralle juomaa.

Vauhti päällä itämailla, kun yhdessä hauskaa pidettiin. (Myöhemmin tapahtui Arolammilla.)

Radan avajaiskisat lainakalustolla

Luhtilaukkaajien radan avajaiskilpailut koettiin lainakalustolla **4.9.1976**.

Vetotorni oli vielä keskenräinen, eikä ollut sähköä. Oli vain aidattu alue, yksi lähtökoppi ja ajanottoteline, siinä istuen ajanottajat käyttivät sekuntikellojaan.

Riihimäen varuskunnasta lainattiin aggregaatti. Keskenrällisessä tornissa oli jo oma vetolaite.

Viehe kulki trissojen avulla ja palautus tapahtui moottoripyörällä. Harjoituksissa viehe palautettiin kävellen rata ympäri. Lehtitietojen mukaan avajaiskilpailuissa oli katsojia noin 300.

Paikalliset lehdet julkaisivat juttuja vinttikoiraradasta ja kilpailuista. Se oli silloin Hyvinkäällä aivan uutta ja erikoista toimintaa.

LL hyväksyttiin Hyvinkään kennelpiirin jäseneksi 30.11.1976. LL myi jäsenilleen makaronia koiranruuaksi.

Loppusyksyllä oli taas aika pitää hauskaa yhdessä. LL järjesti Paukunharjun majalla Muinaissuomalaisen illan 6-vuotisen olemassaolonsa kunniaksi vanhaan suomalaiseen tapaan..

*Avauskilpailut al-
kamassa. ELL
-tarkastus.*

Eläinlääkäri

**Buffetissa Letti Tunkkari
Pääläisen koirat Terolla**

Afgaanit matkaan ensikisassa Hyvinkään radalla 4.9.1976.

Trissaviehe palautettiin kisoissa moottoripyörällä. Hommassa Pekka Tunkkari. Jouko Huovinen hakemassa salukiaan.

Muinaissuomalainen ilta

Syksyllä 6-vuotias yhdistys vietti iloisen muinaissuomalaisen illan Paukunharjun majalla.

Radan rakentaminen oli rankkaa, yhteiset juhlat auttoivat jaksamaan.

Halusin laittaa näkyviin pj:n terveiset avauskisojen käsi-ohjelmasta.

LUHTILAUKKAJAT ry: puolesta haluan lausua parhaimmat kiitoksemme Hyvinkään kaupungille siitä suurenmoisesta avusta, jota olemme saaneet suunnitellessamme ja rakentaessamme tätä juoksurataa. Ilman kaupungin tukea emme olisi voineet kokoontua Teidän kanssanne viettämään syyskuista lauantapäivää vinttikoirajuoksujen merkeissä.

LUHTILAUKKAJAT ry

Pertti Päärasim

Ajanottolaitteilla tuloja

Vuoden 1977 alussa kerholla oli varoja 3014 mk. Vetotorni valmistui kaudeksi 1977 ja naruvetolaitteen talkoolaiset rakensivat niin, että systeemi olisi myöhemmin muutettavissa kiinteäksi vetolaitteeksi.

Toinen talven projekti oli ajanottokellon rakentaminen. **Tunkkarin Pekka** aloitti kolmen ajanottolaitteen rakennustyön. Yhden niistä LL myi Turkuun TVK:lle ja toisen Ouluun OSVKH:lle.

Luhtilaukkaajat järjesti kolmet ratakisat ja iltakilpailut pidettiin elokuussa.

SM-kilpailuja kävi elokuussa katso-massa 1000 henkilöä, kertoo vanha kirjaus. Lehdissä julkaistiin näyttäviä ennakkojuttuja SM-kisoista.

Ensimmäinen rataremontti myös aloitettiin, kallistettiin kaarteita. Viimeiset syyskuun kilpailut, eli Apu-cup 18.9.1977 siirrettiin rataremontin takia Kiloon.

Koska moottoripyörää tarvittiin tris-savieheen palautuksessa, LL osti moottoripyörän.

Hyvinkään kaupungille LL laittoi 23.11.1977 päivätyn anomuksen, että saisi rakentaa varasto- ja toimistotilat.

Syksyllä alkoi myös vetolaitteiden rakentaminen. Radalle kannettiin 400 metriä palkkia ja alettiin sorvata tarvittavia osia.

Elokuisissa SM-kisoissa nähtiin noin 1000 katsojaa. Laji oli yhä uutta ja erikoista Hyvinkäällä.

Koiria kuin GT

Vinttikoirien SM-mitalit Hyvinkään huippuradalta

Ensi viikon vaihteessa vietetään Hyvinkäällä todellista vauhtin juhlaa. Pyöräilyviikon ja MM-motocrossien lisäksi kilpailevat vinttikoirat Suomen mestaruuskisista Sveitsin kansainvälisen vinttikoiraradalla. Kilpailut pidetään lauantaina ja sunnuntaina ja alkavat kumpunkin päivänä kello 11. Kilpailujen käytännön järjestelyistä vastaa paikallinen vinttikoiraseura Lähtilaukkaajat ry ja kilpailuun on yleensä vapaa pääsy. Kilpailujen järjestäjä seura odottaa yhä sataa katsoja. Mainittakoon, että sivan 3-ien vastassa olevan radan kohdalla on kilpailujen aikana 60 km/h nopeusrajoitus.

Viime kesäkuun urakkojen jälkeen on tänä kesänä vinttikoirien juokseurata saanut varsin laajan muutoksen ja tarvittavat laitteet. Sveitsin kansainvälisellä on oma osansa pyhitetty koiratodennimiselle, ja 1977 alusta on täällä koirien koulutus- ja harjoitusalue, jossa Kennelkerho pitää viikottain harjoituksia. Lisäksi alueella on erillinen pienehkö koulutusalue. Tälle koulutusmaalle ei ole toteutettu kukaan koiria, mutta Hyvinkään Seuran Kennelkerho suorittaa parhailtaan Hyvinkään kaupungin kanssa käyttäen järjestelyitä.

välittävät huippunopeutensa ja noin 40 metrin matkalla ja siinä on kilratie ja parannan puolivälillä GT:ä.

HUIPPULUOKAN LAITTEET

Vinttikoirien nopeus saattaa radalla ja laitteilla olla vauhtinukseensa. Ensimmäisen radan tulee olla todella tasainen, sillä koirilla on luostona kahden kahdeksanmetrisen välikäytävän ja nyrjäkkyäkin siinä värsä. Toiseksi koirien edellä vedettävän kalnoppaan tulee joka tilanteessa "voittaa" kaksosajajan ja tai muuten kilpailu ma-

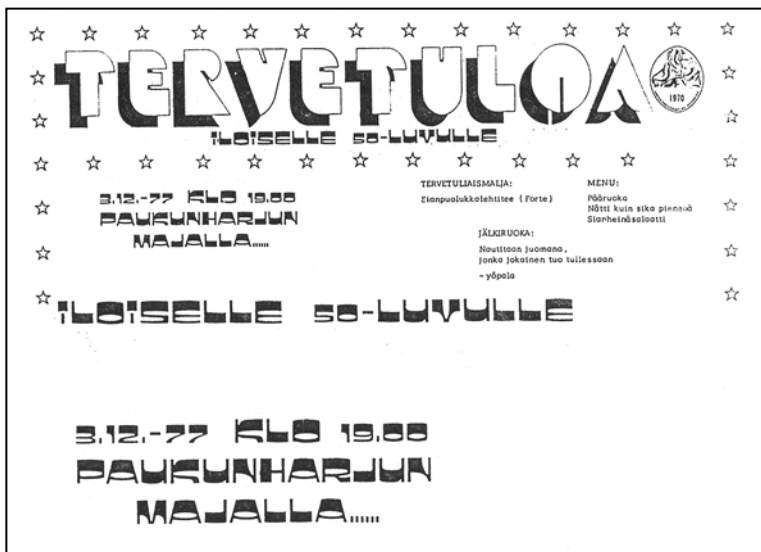
Huippunopeus 70 km/h, Vinttyyvä 30 sek/480 m.

Kaikki tieto jäsenille kulki jäsenkirjeillä, työtä vaati senkin kirjoittaminen ja lähettäminen.

Luhtilaukkaajat järjesti syksyn alkaessa kerhoiltoja KOP:n kerhuoneessa.

Luhtilaukkaajat avusti HVK:ta 100 markalla.

Paukunharjulla juhlittiin jälleen, 50-luvun tyyliin. Tilikauden alijäämä 475 mk.

Joulukuussa 1977 LL juhli 1950-luvun tyyliin.

Läpivuotista puuhaa

LL:n toimintakertomus 1978 on ensimmäinen, johon 1970–79 kansiossa törmäsin, kun alusta aloitin. Siksi otteita siitä heti alkuun.

Poimintoja toimintakertomuksesta: Puheenjohtajana toimi Antero Järvinen, varapj. Pertti Pääläinen.

Lisäksi hallituksessa: varainhoitaja Niini Ollila-Keinänen, siht. Airi Säe, vars. jäsenet: Elina Saario, Pentti Örn, Pekka Tunkkari, Raimo Mäkelä, Leif Sjöholm. varajäs: Juha Keinänen ja Airi Säe.

Jäsenmäärä vuoden lopussa 38; varsinaisia 21, perhejäseniä 14, nuorisojäseniä 3.

Tilikauden voitto 4343,88 mk

Kun nettiä ei ollut, myös ratatalkoista ilmoitettiin jäsenkirjeillä.

On se toista tänään.

Kerhoiltoja pidettiin kolme:

18.1. ”Kesän 1978 kilpailut ja niiden järjestäminen” Juha Keinänen.

10.2. ”Vinttikoirat tuomarin näkökannalta” Pirkko Konttinen.

12.4. ”Myös vinttikoiria voidaan kouluttaa” Hannele ja Jorma Pörsti.

Joulukuussa pikkujoulu Paukunharjun majalla, juonsi näyttelijä **Leo Lastumäki**.

Ansoituneiden touhutuopin saivat Letti ja Pekka Tunkkari.

Juoksu-harrastuspalkinto, juoksu tuoppi whippet Pähkinä (Laiokset)

Näyttelyharrastuspalkinto, Näyttelytuoppi saluki Kirman Esfand (Antero Järvinen)

Edellisvuosien tapaan pidettiin talvisin kerran kuussa kerhoiltoja ja kesällä harjoituksia tiistai- ja torstai-iltoina.

Keväällä aloitettiin toinen radan korjaus. Ykkös- ja kolmoskaarteista revittiin sisäaita ylös ja laitettiin takaisin loivemmalle kaarresäteelle. Kun matka lyheni, piti siirtää lähtökoppia.

Kannettiin 400 metriä kiskoa alaparkista radalle. Pekka hitsasi ne sisäaidan päälle.

Kiskoon tuli kelkka, jota liikuteltiin päättymättömän vaijerin avulla. Kaksi vetokonetta olivat suorilla. Systeemi ei heti lähtenyt toimimaan, koska vaijerin kiinnitystä kelkkaan ei saatu onnistumaan.

*Toimisto Örnin asuntovau-
nussa. Toimistotätinä Kaisa-
Leena Tunkkari.*

Luhtilaukkaajat pääsi mukaan Hyvin-
kään kaikkien rotujen näyttelyiden järjes-
telyihin, ja samalla myös tulojakoon.

4 ILTA-SANOMA

480 metriä 30 sekunnissa

*Juha
Kei-
nänen
avaa
verä-
jän.
(Har-
mitta-
van ra-
keinen
kuva.)*

Koppi on suunnut ja neljä whippettiiä ryntää matkaan vieheen perään. 480 metriä tahtuu noin 34 sekunnissa.

Esimerkkejä jäsentiedotteista

Tammikuun kerhiilta 11.1.

Kerhoiltamme alkavat jälleen KOP:n kerhohuoneella 18.1. klo 19.

Illan aihe: Kesän 1978 kilpailut ja niiden järjestäminen. Aiheesta alustaa **Juha Keinänen**.

Katsellaan diakuvia. Ensimmäiset kehätoimitsijakurssin toimitsijakortit ovat saapuneet.

Kahvit omakustannushintaan.

Helmikuun kerhoilta 15.2. Vinttikoirien ulkomuototuomari **Pirkko Kontinen** kertoo vinttikoirista tuomarien näkökannalta. Miettikää kysymyksiä, nyt on mahdollisuus saada vastaukset ”suorana lähetyksenä”.

Huhtikuun kerhoilta 19.4. **Hannele** ja **Jorma Pörsti** Hyvinkään seudun kennelkerhosta tulevat esitelmöimään koirien tottelevaisuuskoulutuksesta. Myös vinttikoiria voidaan kouluttaa lannistamatta niiden juoksutahtoa.

Ote hallituksen kokouksen pöytäkirjasta 14.6.1978:

”Hallitus päätti, että toimistona käytetään Pentti Örnin asuntovaunua ja toisessa Pertti Pääläisen telttaa.

Kauden kolmeen viimeiseen kilpailuun on lupautunut eläinlääkäriksi **Merja Hilppö** (nyk. Hellemann). Merjan ensipesti LL:n kisojen rataeläinlääkärinä tapahtui 1.7.1978.

Luhtilaukkaajien kaksi voimahahmoa Pertti Pääläinen (vas.) puheenjohtaja 1975-77 ja nykyinen puheenjohtaja Antero Järvinen. Kuva: Hyvinkään Sanomista

LL:n puheenjohtaja Antero Järvistä haastateltiin Riihimäen Sanomiin.

Hän kertoi haastattelussa, että ”yleisön kiinnostus vinttikoirakilpailuja kohtaan on nousussa. 1977 Suomessa järjestettiin 27 kilpailua. Vuonna 1978 on jo ollut 40 kilpailua”.

Erittäin tavoitteellista työtä on ollut radan rakentaminen sekä sen ylläpito ja parantelu.

Toiminta on näyttänyt, että huumori ja hauskanpito eivät sulje pois tavoitteellista laatutyötä.

Luonnollisesti myös vuoden 1978 lopussa juhliittiin yhdessä.

”Pidetään hauskaa keskenämme!”

Vieheenpalautus jäi historiaan 1979

Sähkökaapelit ja veto-moottorien alustat kai-vettiin keväällä ylös.

Pekka Tunkkari rakensi talvella uudet moottorialustat ja suuret vetopyörät. Moottorit siirrettiin kaarteisiin kumpaakin päähän rataa pystyyn. Tarvit-tiin myös leveämmät trissat.

Jatkuva vetolaite valmistui helmikuus-sa, eikä viehettä enää tarvinnut palauttaa. Se systeemi toimi 37 vuotta.

Luhtilaukkaajat pääsivät mukaan Hyvinkäällä 5.8.1979 pidetyn koiranäyttelyn järjestelyihin yhdessä Hyvinkään Seudun Kennelkerhon kanssa.

Urheilukentällä järjestetty kaikkien rotujen koiranäyttely oli HSKK:n 30-vuotisnäyttely. Luhtilaukkaajat sai puolet tuosta, puhdasta tuloa 7631 mk.

Mainostelevisio järjesti 16.8. yhteistyökumppaneilleen kesäpäivän Hyvinkään radalla.

LL järjesti näytösluonteisia kilpailulähtöjä sekä totoa. Yleisöä oli noin 1000 henkeä. MTV-juoksut esitettiin tv2:ssa 29.8.1979 klo 19.10.

Kaikkien rotujen
DRIVE-IN
Koiranäyttely

30
VUOTTA

HSKK

Hyvinkäällä 5.8 1979

Hyvinkään Seudun Kennelkerho r.y. Luhtilaukkaajat r.y.

Kun Luhtilaukkaajat näyttelyjärjestelyihin mukaan pääsivät.

Pahin onnettomuus tapahtui radalla harjoituksissa. Eräs mies meni etsimään koiransa kuonokoppaa. Viehenvetäjä ei huomannut ja viehe lähti liikkeelle. Mies hyppäsi hätäpäissään kiskon ja vaijerin väliin...

Onneksi kelkka murskasi vain polven.

nuorten pellervo

Koko perheen harrastus. Vaikka vinttikoirat ovat hyvin seurallisia, asetetaan niille kuonokoppa ennen juoksua etteivät ne innostuksissaan vahingoittaisi toisiaan.

Taitaa olla Juha Keinänen lähettämässä täyden afgaanilähdön matkaan. Nuorten Pellervokin noteerasi vinttikoirakisat.

Oma rata – kerhon sydän

Mirja Piranta LL:n 40-vuotisjuhlalehdessä v. 2010.

Kerhomme pitkäaikainen puheenjohtaja Pentti Örn raportoi palstallaan vuoden 1983 LLehden kolmosnumerossa kerhon alkuvuosien jäsenmäärän kehityksestä.

”Kuoppa vuosina -73 ja -74 johtuu kerhon toiminnan sammumisesta, kun omaa rataa ei heti saatukaan aikaan. Vuoden -74 lopulla tuli sitten Pera ja Pekka remmiin ja siitä alkoi käyrä nousta. Rata valmistui syyskuussa 1976 ja vuonna 1977 pidettiin jo useimmat kilpailut. Jäsenmäärä lähti silloin jyrkkään kasvuun, jonka loppua ei ole näkyvissä.”

(Pera = Pertti Pääläinen, Pekka = Pekka Tunkkari)

”Kyllähän meitä on jo melkoinen joukko touhuamaan”, toteaa Pena yli

27 vuoden takaisessa lehdessä.

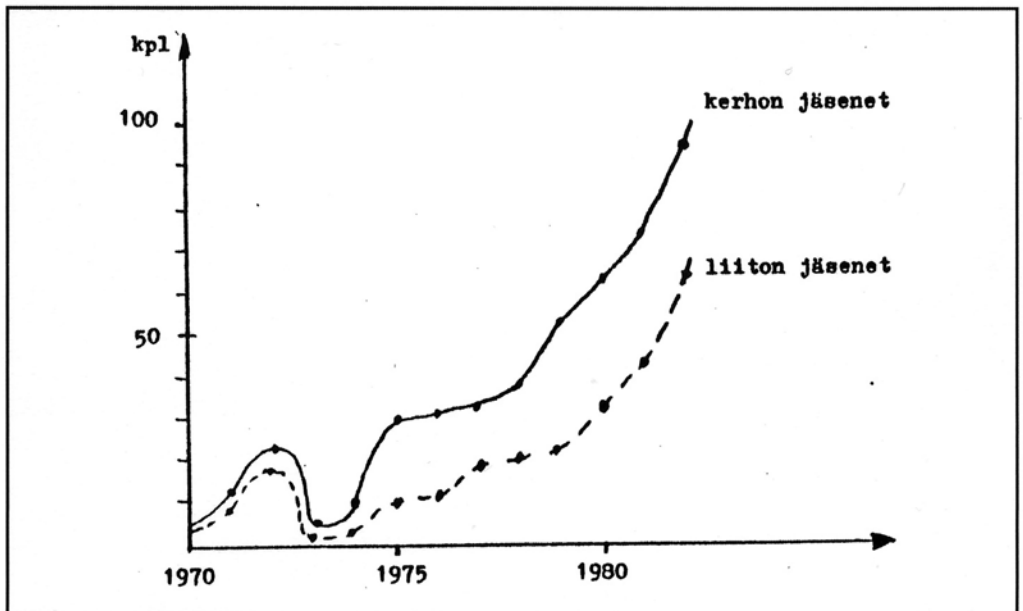
Tuo kolmosnumero muuten oli historian ensimmäinen varsinainen LLehti, sitä ennen ilmestyi numeroituja tiedotteita.

Muodonmuutos

Kerhon rata koki muodonmuutoksen nurmelta hiekalle vuonna 1983. Hiekan myötä rata muuttui turvallisemmaksi myös nopeimmalle rodulle, greyhoundille.

Kerhon oman radan avajaiskilpailuista tulee syyskuussa 2011 kuluneeksi 35 vuotta. Hiekkapohjalla on juostu 27 vuotta.

Alkaisiko nyt olla aika radan seuraavan muodonmuutoksen? Rakennuspuolella on tapahtunut kehitystä. Viimeisimpänä uusi huoltorakennus juoksevine vesineen ja vessoineen. Kelpo pitteet toimia.

Lutilaukkaajien jäsenmäärän kehitys alkuvuosina. Pentti Örnin piirros.

VINTTIKOIRIEN Juoksukilpailut

Värillinen A4-kokoinen
kilpailuesite 1978. Teki
Raija Pääläinen. Toi-
nen vasemmalta Pertti
Pääläinen koirineen.

HYVINKÄÄLLÄ SVEITSIN KOIRARADALLA

1978

LUHTI-LAUKKA	21.6	19 00
HYVINKÄÄ-juoksut	1.7	12 00
SALPAUS-juoksut	25.8	18 00
SIPI-CUP	3.9	12 00